

STN-02715

Sự tích trái sầu ...

TRUYỆN CÔ TÍCH VIỆTNAM

SỰ TÍCH TRÁI SẦU RIÊNG

Lời: Thanh Nga
Tranh: Minh Kiên

Dành cho trẻ em
từ 3-9 tuổi

ĐINH THỊ BOOKS

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Số 64 Bà Triệu - Q. Hoàn Kiếm - TP. Hà Nội

ĐT: (024) 62631706 - Fax: (024) 39436024

Website: nxbthanhvien.vn - Email: info@nxbthanhvien.vn

Chi nhánh: 145 Pasteur - P. 6 - Q. 3 - TP. Hồ Chí Minh

ĐT: (028) 39106962 - 39106963

ĐƠN VỊ LIÊN KẾT XUẤT BẢN VÀ PHÁT HÀNH

ĐINH TỊ BOOKS
TRAO TRỊ THỰC NHẬN NIỀM TIN

CÔNG TY TNHH THƯƠNG MẠI VÀ DỊCH VỤ VĂN HÓA ĐINH TỊ

VPGD tại Hà Nội: NV 22, Khu dự án Handico, Ngõ 13 Lĩnh Nam,
P. Mai Động, Q. Hoàng Mai, TP. Hà Nội

VPGD tại TP. Hồ Chí Minh: Số 78, Đường số 1, P. 4,
Q. Gò Vấp, TP. Hồ Chí Minh

Điện thoại: (+84)24 7309 3388

Email: contacts@dinhtibooks.vn

Website: <http://www.dinhtibooks.vn>

Truyện cổ tích Việt Nam **Sự tích trái sầu riêng**

(Tái bản lần thứ nhất)

Bản quyền tác phẩm © Công ty TNHH TM & DV Văn hóa Đinh Tị, 2009

Bản quyền tác phẩm thuộc sở hữu của Công ty TNHH TM & DV Văn hóa Đinh Tị, mọi hoạt động công bố, xuất bản, trích đăng... tác phẩm dưới mọi hình thức mà chưa được Đinh Tị đồng ý đều bị coi là xâm phạm bản quyền.

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng Biên tập: **LÊ THANH HÀ**

Biên tập	: NGUYỄN THỊ KIM THU
Bìa	: NGUYỄN HUY HOÀNG
Chế bản	: VIETNAMBAKU
Sửa bản in	: PHẠM NHÀN

In 2000 cuốn khổ 17cm x 24cm - Tại Công ty CP In SAVINA
Đ/C: 22B Hai Bà Trưng, P. Trảng Tiền, Q. Hoàn Kiếm, Hà Nội

Số ĐKXB: 2914-2020/CXBIPH/39-72/TN năm 2020

Quyết định xuất bản của NXB Thanh Niên số: 1308/QĐ-NXB TN ngày 12-8-2020

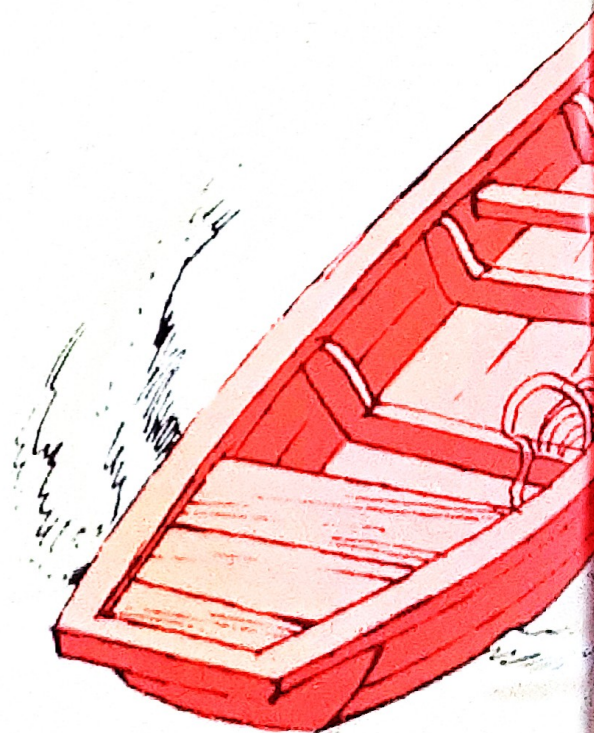
Mã số ISBN: 978-604-303-454-7

In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2020.

Vào thời Tây Sơn, có một chàng trai trẻ tuổi người vùng Đồng Nai. Chàng là người văn võ song toàn, đã từng tham gia nghĩa quân Tây Sơn chống lại chúa Nguyễn.

Khi nhà Tây Sơn mất, chàng lui về quê làm nghề dạy học để náu mình ở ẩn. Đột nhiên có tin dữ truyền đến: Gia Long vừa thắng thế trên đất Việt thì cũng bắt đầu quay ra giết hại những người đã từng giúp nhà Tây Sơn. Dân trong xóm sẵn lòng quý mến, khuyên chàng hãy trốn đi thật xa. Họ giúp tiền gạo và cả một chiếc thuyền nhỏ để chàng lên đường. Không còn cách nào khác, chàng bèn ngược dòng Cửu Long, tiến sâu vào nước Chân Lạp.

Một hôm, chàng cảm sào lên bờ mua thức ăn. Chàng bước vào một quán bên đường. Trong quán có bà mẹ ngồi ủ rũ bên cạnh cô con gái đang nằm mê man bất tỉnh. Vốn có biệt tài về nghề thuốc, chàng hết sức chạy chữa, cuối cùng cũng giúp nàng dần khỏe lại. Và sẵn có thuyền riêng, chàng chở họ về tận nhà.

Vì ơn cứu mạng,
lại thấy chàng trai hiền lành,
chất phác nên mẹ nàng có ý giữ chàng ở
lại, còn xe duyên con gái cho chàng. Chàng vui
mừng nhận lời ở lại và kết duyên cùng nàng. Từ đó,
hai vợ chồng ngày ngày trồng
dâu nuôi tằm, sống những
ngày tháng
hạnh phúc
bên nhau.

Mười năm thoảng qua
như một giấc mộng. Hai vợ chồng
quần quýt với nhau như đôi chim câu.

Vườn nhà họ có giống cây ăn quả gọi là “tu rên” mà ở quê chàng không có. Lần ấy gặp kỳ
quả chín đầu mùa, nàng trẩy xuống một quả, xẻ
đưa cho chồng ăn. Quả “tu rên” vốn có một mùi
hôi đặc biệt. Thấy chồng nhăn mặt, nàng liền
mỉm cười bảo: “Chàng cứ ăn, thì sẽ biết nó đậm
đà như lòng thiếp đây”.

Không ngờ một ngày kia, vợ chàng đi dâng hương về thì ngộ cảm. Chàng cố công chạy chữa nhưng không sao cứu được. Cái chết chia rẽ hai người một cách đột ngột. Chàng đau khổ, ngày đêm thương nhớ vợ hiền và tự hứa trọn đời sẽ không lấy một ai nữa. Hai vợ chồng vẫn thường gặp nhau trong mộng.

Nghe tin Gia Long thôi
truy tìm những người theo nhà Tây
Sơn, bà con ở quê liền nhắn tin cho chàng
hay. Mọi người trong xóm cũng khuyên chàng nên đi
dâu cho khuây khỏa. Chàng đành từ giã quê hương thứ
hai của mình để trở về quê nhà.

Trước ngày lên đường, vợ chàng báo mộng là sẽ theo chàng cùng về quê. Năm ấy, cây “tu rên” chỉ ra một quả. Khi chàng ra thăm vườn cây, tự nhiên quả “tu rên” đó rơi xuống gần chỗ chàng. Chàng mừng rỡ mang nó cùng về quê hương với mình.

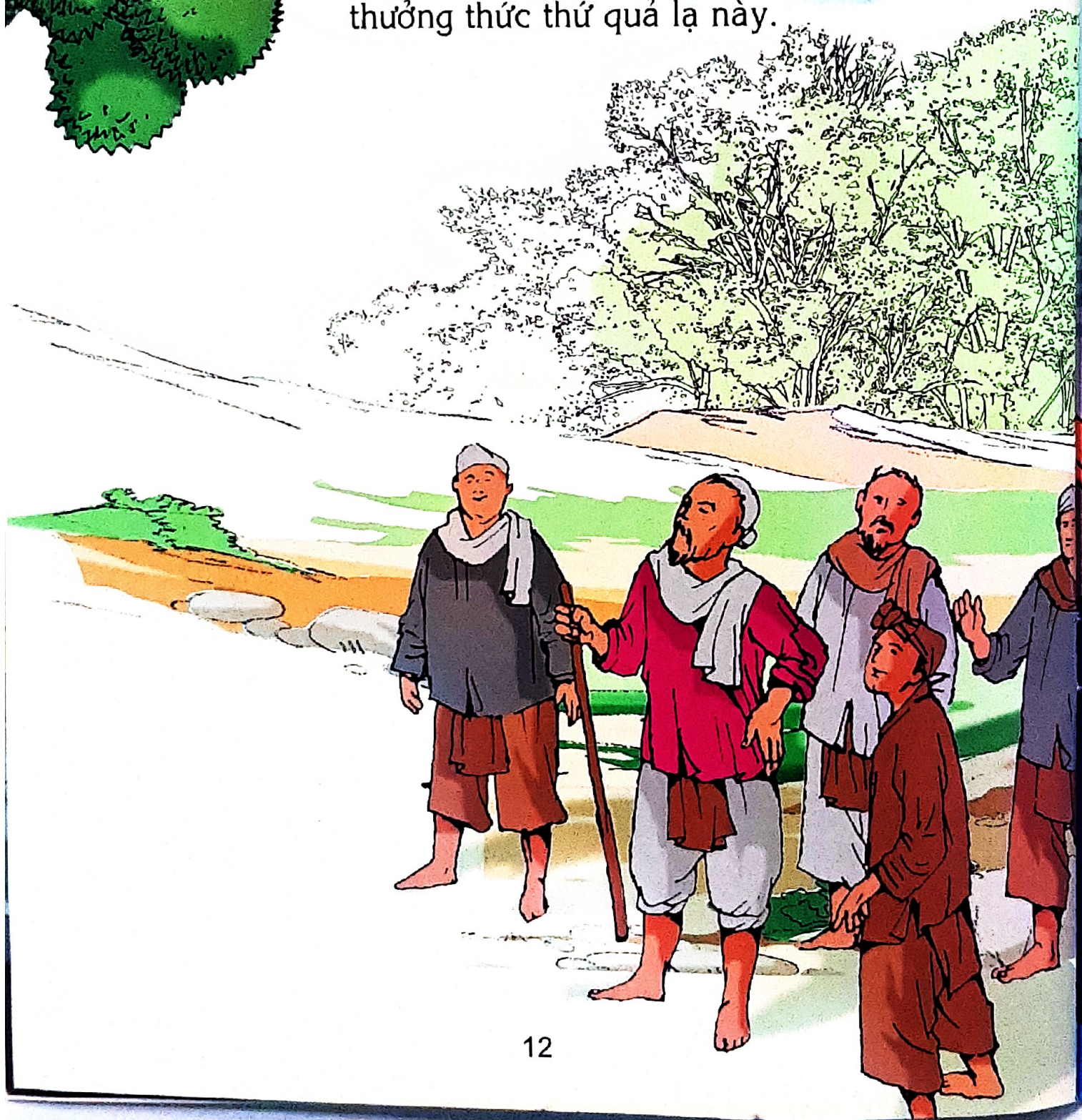

Trở về quê hương, chàng lại làm nghề dạy học. Nhưng nổi riêng canh cánh không bao giờ nguôi. Chàng đã ươm hạt “tu rên” thành cây rồi đem trồng trong vườn, ngày ngày cần cù chăm bẵm chúng.

Những cây “tu rên”
của chàng ngày một lớn.
Lại mười năm nữa sắp trôi qua,
chàng trai ngày xưa bây giờ tóc
đã đốm bạc. Nhưng ông lão ấy lòng
bỗng trẻ lại khi thấy những cây mà mình
bỏ công chăm sóc đã bắt đầu khai hoa
kết quả. Ông sung sướng mời họ hàng
làng xóm tới dự đám giỗ của vợ và cùng
thưởng thức thứ quả lạ này.

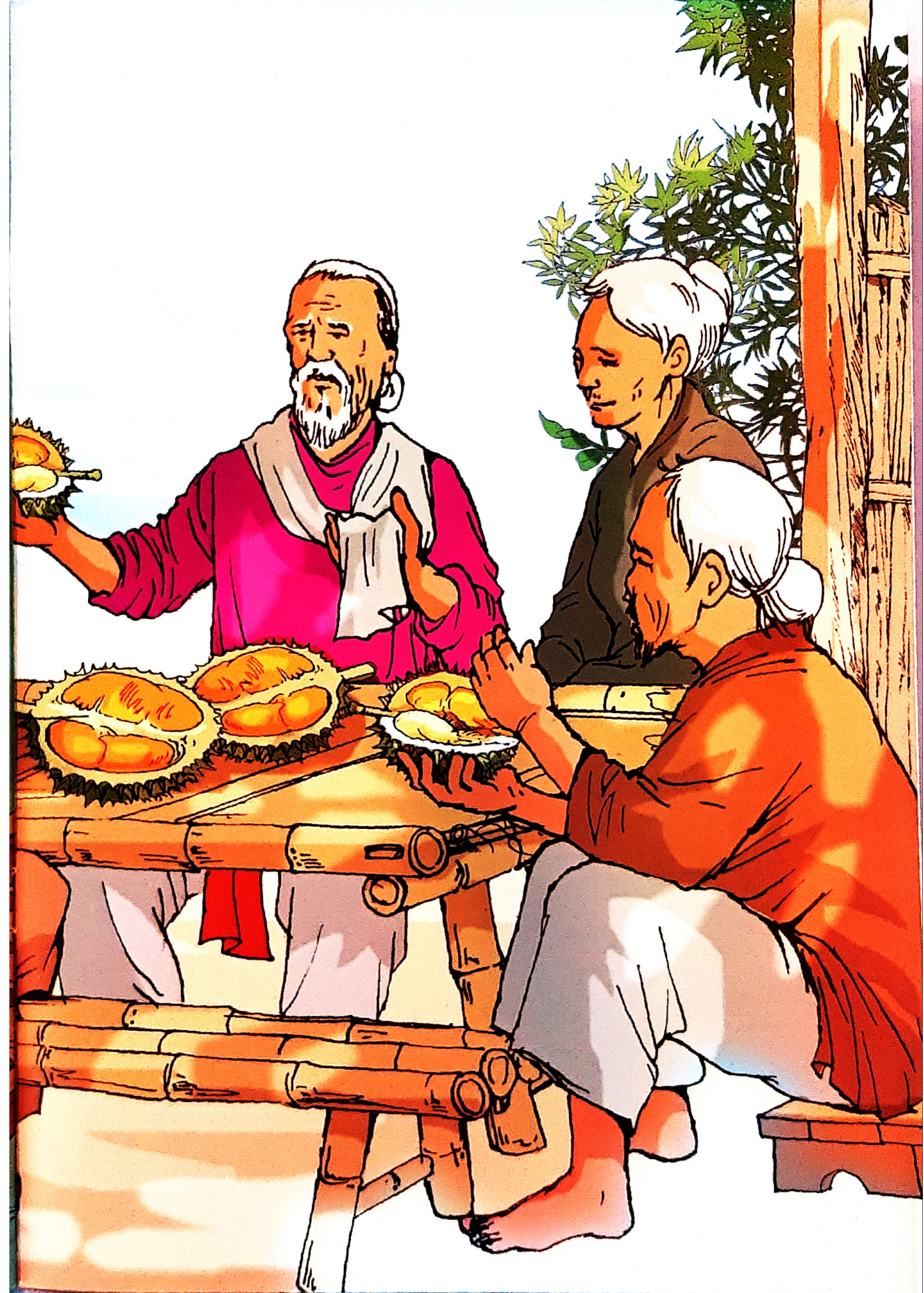

Khi những quả “tu rên”
được bung ra bàn, mọi người thoáng
ngửi thấy một mùi khó chịu. Nhưng chủ nhân
biết ý bèn nói: “Nó xấu xí, nó hôi, nhưng bên trong
lại đẹp và ngọt bùi như mối tình đậm đà của đôi vợ chồng
son trẻ...”.

Ông vừa nói vừa xẻ những quả “tu rên” chia từng múi cho mọi người cùng nếm. Múi “tu rên”, họ ăn vào đến cổ quả có một vị ngọt ngọt lạ thường. Đoạn, ông kể hết đoạn tình duyên xưa mà từ lúc về đến nay ông đã cố giấu kín trong lòng. Ông kể mãi, kể mãi.

Sau đám giỗ ba ngày, ông lão ấy bỗng không bệnh mà chết. Từ đấy, dân làng mỗi lần ăn thứ quả đó đều nhớ đến người gây giống, nhớ đến câu chuyện buồn của ông. Họ gọi “tu rên” bằng hai tiếng “sầu riêng” để nhớ đến mối tình chung thủy của hai người.